

بررسی تاثیر بخشش درمانی بر سلامت روان بیماران قلبی - عروقی بستری در بیمارستان عالی نسب تبریز

یونس ترقی طلب (کارشناس ارشد روانشناس بالینی، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز)
مرتضی عزیزی (دکتری تخصصی روانشناسی، استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سراب، ایران)
چکیده:

هدف پژوهش حاضر بررسی اثر بخشی بخشایش درمانی بر سلامت روانی بیماران قلبی - عروقی بیمارستان عالی نسب تبریز بود. روش پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با استفاده از طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری کلیه بیماران قلبی عروقی بستری در بیمارستان عالی نسب تبریز در تابستان ۱۳۹۷ بود. که برای نمونه ۲۴ نفر از بین بیماران بصورت در دسترس انتخاب و بصورت تصادفی در دو گروه آزمایش (۱۲ نفر) و گروه شاهد (۱۲ نفر) تقسیم شدند. پرسشنامه GHQ برای هر دو گروه مورد آزمون قرار گرفت. گروه آزمایش به مدت ۶ جلسه ۹۰ دقیقه ای تحت آموزش بخشایش درمانی دانشگاه استنفورد که توسط لاسکین معرفی شده قرار گرفتند. گروه کنترل هیچ گونه آموزشی دریافت نکرد. بعد از اتمام جلسات آموزش هر دو گروه بوسیله پرسشنامه GHQ مجدد مورد آزمون قرار گرفتند، داده های بدست آمده با میانگین و انحراف استاندارد توصیف و فرضیه های پژوهش با روش تحلیل کوواریانس تحلیل شدند. نتایج حاصل از تحلیل آماری این پژوهش بیان می دارد که درمان بخشش سبب بهبود سلامت روانی بیماران قلبی عروقی شده است.

کلید واژه ها: بخشایش درمانی، سلامت روانی، بیماران قلبی - عروقی

مقدمه

هر کسی می داند زنده بودن یعنی چه، ولی هیچکس نمی تواند دقیقاً توضیح دهد که زندگی چیست. با این حال همه ما به اهمیت سلامتی در کیفیت زندگی خود واقفیم. بالا رفتن دانش مردم در مورد عوامل زیست شناسی موثر بر سلامتی و همچنین پیشرفت های عظیم تکنولوژی در پزشکی، به پزشکان امکان داده است تا انواع بیماری ها، از جمله بیماری های قلبی و عروقی را به نحو موثرتری پیش گیری و درمان کنند. ولی متأسفانه پیشرفت های بزرگ قرن حاضر در زمینه علم پزشکی با افزایش قابل توجه بیماران مبتلا به بیماری های قلب نسبتاً کم رنگ شده است. ممکن است عجیب به نظر برسد که بشنویم امید به زندگی در یک فرد از پایان دوره نوجوانی به بعد در حال حاضر تنها کمی بهتر از ابتدای قرن بیستم است. اختلالات